

کارگران فولاد به مدیریت هشدار دادند

اعلامیه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست در باره "انتخابات" رژیم اسلامی

مردم رأی شان را داده اند:

سرنگونی انقلابی تمامیت نظم اسلامی سرمایه داران!

جنبش پشیمان‌ها و کمپین اعاده سلطنت

صفحه ۵

سیاوش دانشور

پرده آخر نکهت دوم، پاکسازی رفح بسوی زندان مصر

عملیات مشترک آمریکا و اسرائیل

صفحه ۶

آذر ماجدی

کمونیست می پرسد؛

به استقبال ۸ مارس روز جهانی زن

صفحه ۷

گفتگو با پروین کابلی و شیو مرادی

خیمه شب‌بازی کوپنی در آستانه خیمه شب‌بازی انتخاباتی

صفحه ۱۰

سمیرا دولتشاهی

اعلامیه حزب حکمتیست بمناسبت روز جهانی زن

علیه فرودستی زن، علیه آپارتاید جنسی،

برای یک برابری سوسیالیستی!

ستون اخبار کارگری و حرکت‌های اعتراضی

تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

فراخوان مشترک

کومه له - سازمان کردستان حزب کمونیست ایران

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

بمناسبت فرا رسیدن

روز جهانی زن

۷۳۹

مصلحتی کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

۱۴ اسفند ۱۴۰۲ - ۲۳ فوریه ۲۰۲۴

ادامه اعتصاب کارگران فولاد

کنار هم هستیم تا آخر، خسته شدیم از بی

عدالتی،

کارگر میمیرد، ذلت نمی پذیرد!

دور جدید اعتراض و اعتصاب کارگران گروه صنعتی ملی فولاد اهواز دیروز پنجشنبه سوم اسفند وارد سومین روز خود شد. صدها کارگر این مجتمع صنعتی در اعتراض به تعلیق شماری از کارگران و ممانعت از ورود آنان به محیط کار و عدم اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل و همانسازی حقوق‌ها، دست از کار کشیده و در محیط شرکت به اعتراض ادامه دادند.

اعتصاب در شرایطی ادامه پیدا کرد که مدیریت گروه ملی فولاد، روز چهارشنبه دوم اسفند از ورود چهار نفر از کارگران معترض آقایان حسین رضایی، عبدالله درویشی، سید علی موسوی و ناصر نواصر به داخل شرکت جلوگیری کردند. این کارگران در اعتراض به تصمیم مدیریت شرکت همچون کریم سیاحی جلو شرکت چادر زده و متحصن شدند.

اعتراض گسترده و اعتصاب قدرتمند کارگران گروه ملی فولاد اهواز در بهمن ماه به دلیل عدم جوابگویی و طفره رفتن مدیریت شرکت علی‌معدی به مطالبات کارگران، اعتصاب برای هفت روز گسترش پیدا کرد و با مجامع عمومی و راهپیمائی‌های

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ادامه اعتصاب کارگران فولاد

کنار هم هستیم تا آخر، خسته شدیم از بی عدالتی، کارگر می

میرد، ذلت نمی پذیرد ...

شکوه‌مند هزاران نفره همراه بود. در طول اعتراض و اعتصاب کارگران در بهمن ماه، مرتباً جلسات برای ختم سریعتر اعتصاب در جریان بود و از جمله آخرین نشست و توافق استانداری خوزستان با شرکت نمایندگان مدیریت شرکت، استانداری خوزستان و بانک ملی، در نتیجه اتحاد و ایستادگی و پافشاری کارگران بر تحقق مطالبات خود، مدیریت شرکت را وادار کرد با کارگران مذاکره کنند و با عقب نشینی به درجه ای از خواست کارگران گردن نهند.

و عده مدیریت اما اجرا نشد، آنچه که اجرا شد مملو از تقلب و زدن زیر توافق بود. طبقه بندی مشاغل ناقص و با حقه بازی و دست کاری اجرا شد، همسان سازی حقوق ها عملاً موقوف به سال دیگر شده است و میزان کمی محاسبه شده است، تغییر وضعیت کارگران پیمانی شفق هنوز جواب نگرفته است و علی محمدی و مدیریت شرکت باز به تهاجم دست زدند و با فشار و کلاهبرداری از اجرای کامل خواسته‌های کارگران طفره می رود.

از یک اسفند کارگران دوباره در حمایت از همکاران متحصن و برای اجرای کامل مطالباتشان دست به اعتراض و اعتصاب زدند. مدیریت به جای رسیدگی به خواست کارگران، تعدادی دیگر از کارگران معترض را از ورود به محیط کار منع کرد. کارگران عصبانی از رفتار مدیریت به اعتراض ادامه می دهند.

دیروز پنجشنبه سوم اسفند کارگران در تجمع اعتراضی خود که مجمع کارگران بود اعلام کردند که کنار هم هستیم، خسته شدیم از بی عدالتی و بی قانونی. کارگر می میرد، ذلت نمی پذیرد!

اجرای کامل و بدون دغل کاری طبقه بندی مشاغل، همانسازی

حقوق ها با شرکت های فولاد همجوار، بازگشت به کار کارگرانی که از ورود آنها به مجتمع صنعتی جلوگیری به عمل آمده و تغییر وضعیت کارگران شفق از مطالبات کارگران است و کارگران مصرند که به این مطالبات دست یابی پیدا کنند.

کارگران فولاد تنها سرمایه شان همچنانکه خودشان می گویند اتحاد پولادین آنهاست. این درجه از تحقق خواست‌ها و مطالبات کارگران و بازگشت به کارکریم سیاحی کارگر اخراجی فقط نتیجه اتحاد و همبستگی و خرد جمعی کارگران است. کارگران از کلاه برداری و طفره رفتن علی محمدی مدیریت صنعت فولاد خسته شده اند و خواهان عزل و خلع ید از علی محمدی و بانک ملی اند. ادامه مجامع عمومی کارگران و اتکا به خرد جمعی تنها ضامن پیروزی آنان در این تناسب قوای نابرابر میان کارگران از یکسو و مدیریت و ارگانهای دولتی و امنیتی از سوی دیگر است.

سردبیر.

۴ اسفند ۱۴۰۲

تحصن کارگران معترض جلوی درب اصلی گروه ملی که کارت ورودشان مسدود شده است

مرگ بر جمهوری اسلامی!

اعلامیه حزب حکمتیست

کارگران فولاد به مدیریت هشدار دادند

فولاد حرف بزند و یا قول و قراری را امضا کند.

کارگران فولاد با تاکید بر خواسته‌هایشان از جمله:
 ۱- اجرای صحیح طرح طبقه بندی مشاغل ۲- همسان سازی حقوق با دیگر شرکتهای فولادی (اکسین) ۳- بازگشت تمام همکاران اخراجی به محل کار اعم از شفقی و قراردادی ۴- تبدیل وضعیت همکاران شفقی ۵- حذف قراردادهای یک ماهه و سه ماهه و تبدیل تمام قراردادهای بلند مدت ۶- اخراج علی

امروز جمعه ۴ اسفند، مانند روزهای قبل، کارگران فولاد در حمایت از همکاران متحصن‌شان و تاکید بر خواسته‌هایشان تجمع و اعتراض کردند. علی مهدی و تیم مدیریت گروه ملی به بازی امنیتی و گروگانگیری و باج‌خواهی ادامه می‌دهند. زیر فشار اعتراض و اعتصاب پس می‌نشینند و سپس زیر قول و قرارشان می‌زنند. زیر فشار اتحاد پولادین کارگران کمر خم میکنند، ناچارند کارتهای مسدود کارگران را باز کنند، کارگر اخراجی آقای کریم سیاحی را به کار برگردانند، اما همزمان توطئه میکنند و مجدداً کارت ورود به شرکت چهار نفر از کارگران معترض را مسدود میکنند. وقتی این کارگران تحصن میکنند و همکارانشان دست به اعتراض می‌زنند، باز کارت ورود چند نفر کارگر شفقی را مسدود میکنند، باج خواهی میکنند و میگویند "اینطور حل کنیم که کارگران تعهد بدهند و همه برگردند سرکار!!" یعنی گروگشی برای پایان اعتصاب و اعتراض!

کارگر میگوید چرا زیر قول و قرار استناداری زدی؟ چرا در فیش‌های دیماه تقلب کردی؟ چرا آیتم‌ها را کف محاسبه کردی؟ چرا طبقه بندی را با حقه بازی جلو بردی؟ چرا همسان سازی را پشت گوش می‌اندازی و اعتراض برحق کارگران را به جنگ تبدیل کردی؟ چرا مرتب دروغ می‌گویی و تحریک میکنی؟ چرا برای فوتبال و باشگاه و هزینه شخصی از جیب شرکت و یارگیری در شهر و استان پول پخش میکنی ولی برای همسان سازی حقوق کارگران نداری؟ چرا اعتراض مشروع کارگر به مصوبه‌ای که در حضور گوش تا گوش نمایندگان دولت و سرمایه‌داران خودت امضایش کردی را امنیتی میکنی؟ الان میگوئی کارگر تعهد بدهد! کارگر به چه تعهد بدهد؟

در این میان مدیر اداره کار از برگزاری یک جلسه با مدیریت کارخانه و نمایندگان کارگران در فردا شنبه ۵ اسفند خبر داده است. کارگران بسرعت به این جلسه طرفدار کارفرما واکنش نشان دادند، گفتند ما جلسه نمی‌آئیم و حرفی هم نداریم با شما بزئیم، نتیجه این جلسات همین است که میبینیم. اگر هم جلسه میخواهید به چادرهای تحصن جلوی درب ورودی بیائید.

و بالاخره کارگران که از توافق آخر که زیر فشار امضا شد و به اطلاع و تصویب کارگران نرسیده بود ناراضی بودند و فیش‌های دیماه را نیز بعنوان نتیجه این توافق دیدند، در اعتراض به تقلب کارفرما مجدداً دست به اعتراض و اعتصاب زدند. حالا گروگشی تعلیق و شمشیر اخراج برای کارگران معترض، قرار است اعتصاب را بشکند و اعتراض کارگران برای تحقق خواسته‌هایشان را خفه کند. بر همین اساس کارگران در قبال جلسه فردا شنبه اعلام کردند که کارگران فولاد نماینده دائم و لیبر ندارند، ما در این جلسه شرکت نمیکنیم بلکه با خردجمعی تصمیم میگیریم. بر همین اساس هیچ کسی که نماینده اراده عمومی کارگران و منتخب مجمع شان نباشد، نمیتواند بنام کارگران

مهدی و تیم همراهش از شرکت، تا روز دوشنبه به مدیریت فرصت دادند و اعلام کردند چنانچه مطالبات شان برآورده نشود، اعتراضات خود را به سطح شهر منتقل خواهیم ساخت. درود بر رزم و اتحاد کارگران فولاد!

مرگ بر جمهوری اسلامی!
 آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست
 ۴ اسفند ۱۴۰۲- ۲۳ فوریه ۲۰۲۴

#فولاد_اهواز
 #فولاد_نمیشکند
 #خرد_جمعی

parlow TV
 تلویزیون پرتو
 رسانه تصویری حزب حکمتیست
 رسانه ای برای یک دنیای بهتر

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری-حکمتیست
 را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به
 کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:
<https://alternative-shorai.tv>

ماهواره: یاه ست ، فرکانس : ۱۲۵۹۴ ، پولاریزاسیون : عمودی ،
 سیمل ریت : ۲۷۵۰۰ ، اف ای سی : ۳/۲

ساعات پخش به وقت ایران :
 هر روز از ساعت ۲۱:۳۰ تا ۲۲:۳۰
 تکرار روز بعد در ساعت های : ۳:۳۰ تا ۴:۳۰ ، ۹:۳۰ تا ۱۰:۳۰ ، ۱۵:۳۰ تا ۱۶:۳۰

شورا مجمع عمومی سازمانیافته و منظم است!

اعلامیه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست در باره "انتخابات" رژیم اسلامی

مردم رأی‌شان را داده اند:

سرنگونی انقلابی تمامیت نظم اسلامی سرمایه داران!

هجوم زنان و مردان انقلابی باشد. کارگران در صف اول با صدای بلند اعلام کرده اند؛ "ما دیگر رای نمیدیم!" خیلی از آنها قبلتر هم در این نمایش شرکت نکردند، آنها دارند جهت عمومی جامعه را اعلام میکنند. یا عدم شرکت وسیع و قاطع در سیرک جنایتکاران و رویارویی فعال با میلغان آن و شکست دادن پروژه رژیم، راه سرنگونی را هموار می‌کنیم.

فراخوان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست اینست فرجه کنونی را به حرکتی اعتراضی و فعال برای شکست تبلیغات و مانورهای انتخاباتی رژیم بدل کنیم. اجازه ندهیم در هیچ دانشگاه، مناطق در شهر و روستا، معرکه "انتخاباتی" راه بیانازند. باید صریح و قاطع و انقلابی به هر کسی که در این نمایش کاندید میشود هشدار داد در کنار خامنه‌ای‌ها و قاتلین فرزندان ما ایستاده اند و باید پاسخگو باشند. نه فقط به قاتلین و شکنجه‌گران آزادیخواهان، به زندانیان و استثمارگران، به اوباش سیاسی و نظامی حکومت اسلامی "رأی" نمیدهیم بلکه همه جا پوسترها، بیلبوردها و تبلیغات این فرصت‌طلبان و کاسه‌لیسان را پائین بکشیم و آتش بزنیم. نباید اجازه بدهیم این اوباش سیاسی و نظامی روی سنگفرش خون و پیکر جانباختگان و عزیزان ما راه بروند و رژیم آدمکشان اسلامی را مَرمت کنند.

فراخوان ما اینست مناسبت "انتخابات" را به اعتراضی همه جانبه تبدیل کنیم و برای سرنگونی انقلابی کل بنیادهای حکومت استبداد و استثمار سنگرهایمان را محکم کنیم. این جنایتکاران در موقعیت "انتخاب" شدن نیستند؛ دستجمعی باید بجرم جنایت علیه مردم محاکمه شوند. حکومت اسلامی باید برود!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۱۶ بهمن ۱۴۰۲ - ۵ فوریه ۲۰۲۴

فرصت باقیمانده تا ۱۱ اسفند ۱۴۰۲، موعد "انتخابات" دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی ششمین دوره مجلس "خبرگان رهبری"، مجالی برای یک تعرض انقلابی به کلیت حکومت اسلامی است. فرجه ای برای حمله به حکومت اعدام، به نمایش مُضحک صف قاتلین و شکنجه‌گران و سرمایه‌دارانی که خون مردم را در شیشه کردند، به کل باندهای حکومت که مستقل از اختلافات میکروسکوپی و درون خانوادگی‌شان جملگی در حفظ نظام اسلامی ذینفعند. امکانی برای عقب راندن رژیم و شکست تمام عیار آن و دورخیزی مجدد برای به گور سپردن جمهوری اسلامی.

از منظر مردم و جامعه ای که تغییر میخواهد، انتخابات در ایران هیچوقت معنا نداشته است و آنجا هم که بخشهایی از جامعه به منطق "انتخاب بین بد و بدتر" تاسی کرده‌اند، حاصلی جز بدترین ندیده‌اند. بعد از برآمد انقلابی شهریور ۱۴۰۱، هر کسی و هر جریانی که از "انتخابات" و دخیل بستن به "صندوق رأی" با هر روایتی سخن میگوید، کارگزار خامنه‌ای است. سوال واقعی برای باندهای حکومتی هم "انتخابات" نیست، بلکه تقسیم مجدد قدرت و دسترسی به منابع چپاول است. سوال مهمتر برای آنها بقای نظام و کسب مشروعیت فرمال حقوقی است. همه‌شان میدانند که اکثریت عظیمی از دین و آئین شان بیزارند، میدانند اگر دست مردم برسد نسل‌شان را برمی‌دارند، میدانند ارزشی برای آخوند و دایناسورهای مجلس خبرگان و آدمکشان و شکنجه‌گرانی که در هیأت وکیل مجلس ظاهر میشوند قائل نیستند. سوال مردم انقلابی اما برهم زدن بازی بالائی‌ها و برگرداندن ورق سیاست به نفع پائینی‌ها است. سوال مردم رفتن بسوی انقلاب اجتماعی است. مشغله جامعه تمام کردن کار ناتمام است. لذا باید سیاست و تاکتیک فعالی در برخورد به "انتخابات" داشت که پاسخگوی این نیازها باشد، با دوره انقلابی و موقعیت بحرانی و شکننده رژیم اسلامی، با تناسب قوای واقعی در جامعه و صف بندی طبقاتی لحظه حاضر منطبق باشد.

یک سیاست انقلابی در برخورد به "انتخابات"، عدم شرکت وسیع و دخالت فعال است. ما از "تحریم" سخن نمی‌گوئیم، این حکومت و انتخاباتش مادون تحریم است، ما از عدم شرکت و به شکست کشاندن قدرتمند این مضحکه سخن می‌گوئیم. امروز هر باندی از اصلاح طلب تا دیگر مغضوبین حکومتی تا اپوزیسیون حاشیه رژیم از مُکلا تا ملیگرا، هر کسی از انتخابات با هر شرایطی حرف میزند باید مورد

کلیه زندانیان سیاسی بی قید و بی وثیقه

آزاد باید گردند!

نه قومی، نه مذهبی، هویت انسانی!

جنبش پشیمان‌ها و کمپین اعاده سلطنت

سیاوش دانشور

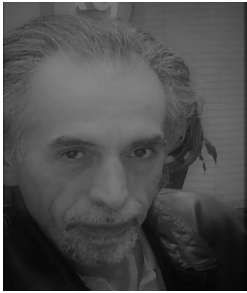
در سالهای اخیر، شاید بیشتر از اواخر دهه شصت، با صفی مواجه هستیم که میگویند از انقلاب کردن پشیمان‌اند، از شرکت در انقلاب پشیمان‌اند، از مردم و نسل جدید عذر می‌خواهند، بعضاً میگویند غلط کردم، بیشتر هم می‌گویند.

در این میان موضع سلطنت‌طلبان جالب است که از سونی خود را به "انقلاب ژینا" با پسوند "ملی" وصل میکنند و از سوی دیگر نفرت‌شان از انقلاب حد و حصر ندارد و بعنوان مثال انقلاب ۵۷ را با ادبیات خامنه ای "فتنه" می‌نامند. این جماعت پدیده عجیبی هستند که علم پزشکی و روانشناسی توضیح مجاب کننده ای برای رفتار آنها ندارد. جریانی که محافظه کاری، ارتجاع، واپسگرایی، نستالژی، مذهب و ملیگرایی جوهرش را تشکیل میدهد، "ژنتیکی" علیه هر حرکت انقلابی و پیشرو است. اینکه خود را به خیزش انقلابی ۱۴۰۱ آویزان میکنند و عده ای از فالانژهای سابق طرفدار خمینی جلد زیر سایه‌شان علیه انقلاب لیچار می‌بافند؛ هدفی جز اعاده سلطنت ندارد. آنها به انقلاب آویزان میشوند تا آنرا لای چرخ دنده ارتجاع له و نابود کنند.

مناسبت بهمن ماه هر سال فرصتی میدهد که اپوزیسیون راست ایران، با منطق همیشگی "انتخاب بین بد و بدتر"، اولاً از رژیم شاه و سلطنت اعاده حیثیت کند و ثانیاً مجدداً همان سناریوی ۵۷ و راه دست بدست شدن قدرت بین دو بخش بورژوازی ایران را تسهیل کند. آنچه بیش از چهاردهه پیش رخ داده دیگر تاریخ دور یک جامعه محسوب میشود و "اگر"های ته تاریخی فاقد یک ذره بار علمی و حتی تحلیلی برای مسائل امروز است.

اما جنبش پشیمان‌های انقلاب و عبارات "من پشیمانم"، "من غلط کردم"، "ما معذرت میخواهیم" و غیره، یک عمل سیاسی مشخص و هدفدار است. گذشته را باید به گذشتگان سپرد، آنچه جستجو میشود بهانه‌اش گذشته است اما هدفی در همین امروز و آینده نزدیک دنبال می‌کند. اشتباه است اگر کسی فکر کند این سخنان از وجود گویندگانش برخاسته و باور امروزشان است. نخیر، این بازار است و قواعد خودش را دارد. بحث برسر تجارت و یارگیری است، بحث برسر دفاع از منافع طبقات مشخصی است، بحث برسر دستور کاری همین امروز و تهیه مقدماتی برای فردا است. واکاوی و ارزیابی گذشته همواره جایی در عمل امروز پیدا می‌کند. پشیمان‌ها در واقع از چیزی پشیمان نیستند، عمده‌شان یا اصولاً در انقلابی شرکت نداشتند و یا اگر شرکت مختصری داشتند، کنار راست‌ترین عناصر ضدانقلابی و جریانات عهدعتیقی بی‌توته کرده بودند. آنها همانوقت هم علیه انقلابیون حرف می‌زدند. آنروزها که پشیمان‌های امروز عمدتاً کنار رژیم اسلامی و کنار خمینی "امام ضد امپریالیست"شان بودند، کارشان مبارزه نبود بلکه تثبیت ارتجاع و همراهی با سرکوب انقلاب توسط ضد انقلاب اسلامی بود. کارشان دفاع

از حقوق زن و علیه حجاب اسلامی نبود بلکه یا راساً در تحمیل روسری به زنان دست داشتند و یا می‌گفتند و می‌نوشتند که؛ "مسئله زنان در ایران حجاب نیست!" این پشیمان‌ها، حتی در خارج هم، مدتها لچک را بعنوان یک رکن هویت‌شان حفظ کردند.

با اینحال پشیمان‌ها بعنوان عناصر خودشان فاقد محتوای امروزی‌اند. کسی که میگوید چهار دهه پیش فلان اقدام اشتباه بود، راجع به تاریخ حرف می‌زند، یک راوی از میان میلیونها، بدون تاثیری در آن گذشته. اما معنی امروز حرفشان مهم تر است. کمپین سلطنت طلبان و فاشیست‌های فرسگردی برای اعاده حیثیت از رژیم سلطنتی، برای راه انداختن موجی از غلط کردم در میان جنبش ضدشاهی، برای بیعت مجدد روشنفکران شرق زده و اسلام زده با رکن ملی و سلطنتی و معطر به گلاب "دمکراسی لیبرال" است. پشیمانان البته حق دارند از موضع امروز عمل گذشته خویش را بیرحمانه به نقد بکشند. آنها نهایتاً میان دو جناح مشروعه - مشروطه در نوسانند. تاریخ صد سال گذشته ایران را این دو خانواده بزرگ و دو جنبش ارتجاعی رقم زده‌اند. خامنه‌ای‌ها رفتنی‌اند، همدستان دیروز باید پشیمان شوند و بفکر آینده و بیزنس‌شان باشند. برای این باید در نقش "صاحب" و "شرکت کننده" در انقلاب و "کسانی که انقلاب کردند"، ظاهر شد و بعد همان عمل را به شلاق کشید با این امید واهی که سرنگونی خواهی امروز جامعه به انقلابی دیگر فرا نرود.

خیلی از این پشیمان‌ها نقش مهم و قابل توجه‌ای در آن انقلاب و عمل بزرگ تاریخی نداشتند. بسیاری روایتها جعلی و وارونه‌اند و از نظر پایبندی به حقایق تاریخی در حد صفر است. این هم گوشه دیگری از فرهنگ ارتجاع و سانسور و استبداد است که رسانه‌ها روایت وارونه و رسماً دروغ را بعنوان حقایق مُسلم پخش می‌کنند و عده‌ای بیزنسمن سیاسی که عمدتاً تا دیروز در رکاب حکومت اسلامی بودند، سرکوب شدگان و اعدام شدگان همین رژیم را به "مدافع خمینی" و حامیان و شرکای دیروز خمینی را به "مدافع رژیم سلطنت و دمکراسی" بدل می‌کند! روایان ما، جنبش پشیمان‌ها، فشرده دو ارتجاع سلطنتی و اسلامی را علیه انقلاب معنی کرده‌اند.

تاریخ واقعی اما در خیابانها دارد رقم می‌خورد. تاریخ شکست خوردگان که زندگی و رفاه و آزادی میخواهند، از شاه و ولی فقیه و فساد، از تبعیض و نابرابری و استبداد بیزارند. این نسل اینترنت و هوش مصنوعی است. این نسل را نمیتوان با خرافات ملی و اسلامی مسخ کرد.

به حزب کمونیست کارگری

ایران - حکمتیست کمک مالی کنید!

نه به حجاب اسلامی! حجاب را آتش بزنید!

پرده آخر نکهت دوم، پاکسازی رفح بسوی زندان مصر

عملیات مشترک آمریکا و اسرائیل

آذر ماجدی

کشیدن خط لوله برای انتقال گاز غزه به اروپا هستند. این پروژه یورو-مد نامیده می شود. که ابتدا با یونان و قبرس در سال ۲۰۱۹ بامضاء رسید، اما پس از مخالفت آمریکا با قبرس در سال ۲۰۲۲، قرار است مصر در این پروژه دخیل شود. اکنون با تخلیه انسانی و ویرانی غزه این پروژه به راحتی قابل پیشبرد است.

نسل کشی غزه یکی از سیاه ترین رویدادهای تاریخ است. پرونده ای سیاه نه فقط برای اسرائیل، بلکه برای آمریکا و غرب. این اولین کشتار و قتل عام و پاکسازی انسانی آمریکا و بریتانیا و غرب نبوده و تا زمانیکه بشریت متمدن و آزادیخواه آنها را متوقف کند، آخرین نیز نخواهد بود. ۱۳۵ روز و شب کشتار و قتل عام؛ بیش از ۳۰ هزار نفر کشته که حدود دوازده هزار نفر آن کودک اند. و اکنون ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر انسان در ضربه پذیرترین شرایط دارند به یک زندان سیمانی در مرز مصر کوچ داده می شوند. بعلاوه، مردم در ساحل غربی دانا تحت حملات شهرک نشین ها (ستلرها) با حمایت ارتش اسرائیل قرار دارند. پاکسازی انسانی در ساحل غربی نیز در جریان است.

این پاسخ اسرائیل و غرب به مساله فلسطین است. نزدیک به ۸ دهه کشتار و سرکوب، اشغال و آپارتاید دارد به مراحل نهایی نزدیک می شود. آمریکا از راه حل دو دولت به شرط تامین امنیت اسرائیل صحبت می کند و دولت اسرائیل با قاطعیت با راه حل دو دولت مخالفت می ورزد. رئیس جمهور اسرائیل در کنفرانس مونیخ اعلام کرد رویداد ۷ اکتبر نشان داد که راه حل دو دولت پاسخگو نیست.

این کشتار و پاکسازی انسانی که در مقابل چشمان بشریت رخ می دهد، دنیا را به اعتراض بلند کرد. ماسک های دروغ و ریای تمدن غرب و شعارهای حقوق بشر و آزادی را درید.

غرب و نهاد های سیاسی - ایندولوژیک آن، سازمان ملل و نهادهای حقوق بشر همگی از هر نوع اعتباری تهی شده اند. دولت های فاسد و دیکتاتور برای حفظ خود در مقابل خشم و اعتراض مردم، پرچم دفاع از مردم فلسطین را بلند کرده اند. دولت های منطقه هر نوع اعتباری را نزد مردم از دست داده اند. دست ها رو شده است.

برای نجات بشریت از مرگ و نیستی، نابودی و ویرانی، فقر و گرسنگی، جنگ و کشتار انسانیت آزادیخواه و برابری طلب باید سازمان یابد و بپایخیزد. این نظم را باید همراه با رهبران به زیر کشید.

۲۲ فوریه ۲۰۲۴

بمباران رفح ادامه دارد و رسانه ها از نزدیک شدن تاریخ "حمله نظامی برنامه ریزی شده" اسرائیل به رفح خبر می دهند. تمام تلاش ها و فشارهای دیپلماتیک بی نتیجه مانده است. پس از رای دادگاه بین المللی دادگستری، اسرائیل خود را از چهارچوب قوانین بین المللی بیرون کشیده است. آمریکا بر ادامه جنگ پای می فشارد. قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل برای یک آتش بس فوری را بار دیگر وتو کرد و بریتانیا رای ممتنع داد. ما اعلام کردیم که این جنگ، جنگ آمریکاست؛ اکنون دیگر کاملاً باثبات رسیده است. دفاع بی چون و چرا و تحمل هزینه کامل جنگ و اعلام رسمی آن توسط جو بایدن در اردن. ده روز پیش جو بایدن در کنفرانس مطبوعاتی همراه شاه اردن در رابطه با حمله به رفح از لفظ "عملیات نظامی ما در رفح" استفاده کرد. این اقرار رسمی دیگر باید به تمام شک و تردیدها درباره نقش آمریکا در این نسل کشی و پاکسازی انسانی پایان داده باشد.

در هفته های اول نسل کشی، زمانی که بسیاری هنوز خوش بین بودند، این کشتار به مانند حملات پیشین اسرائیل به غزه بزودی پایان می یابد، در مقاله ای در همین نشریه تحت عنوان "جنگ اسرائیل با حماس یا نسل کشی در فلسطین؟ نکهت دوم یا آغاز پایان پرده آخر" نوشتیم: "این بار بنظر می رسد که اسرائیل وارد پرده آخر این نقشه پلید شده است. تخریب کامل شمال غزه، فرمان به تخلیه کامل، ورود تانک ها در غزه. نقشه اسرائیل بیرون ریختن تمام شهروند های غزه به سینا و ایجاد یک کمپ پناهندگی در آنجاست. (طبق گزارش ویکیلیکس، وزارت اطلاعات اسرائیل یک هفته پس از آغاز کشتار یک سند مخفی صادر کرده که نقشه ایجاد کمپ پناهندگی در سینا و مراحل آنرا توضیح می دهد.) از اینرو است که برخی این فاجعه اخیر را نکهت دوم خوانده اند. در این کشتار اسرائیل حمایت کامل آمریکا و ناتو را با خود دارد."

این نقشه وارد پرده آخر شده است. شهروندان جان سالم بدر برده غزه به رفح پناه برده اند. نقشه اکنون اینست که این انسانهای بخت برگشته را با تانک و بمب وادار به فرار بسوی مصر و صحرای سینا نمایند. رسانه ها از بنای یک چهار دیواری سیمانی برج مانند در مرز مصر و غزه توسط دولت مصر خبر می دهند. پیش از این بارها از مذاکره اسرائیل و آمریکا با عبدالفتاح سی سی، دیکتاتور مصری گزارش می شد. گزارش ها از اکراه و مخالفت سی سی خبر می دادند. اما بایدن در همان مصاحبه مطبوعاتی به مذاکرات اسرائیل و مصر اشاره کرد؛ وزیر امور خارجه اسرائیل در کنفرانس امنیتی مونیخ از پیشرفت پروژه مشترک با مصر خبر داد.

اروپای واحد و اسرائیل از سال ۲۰۱۳ در جریان پیشبرد پروژه

برابری بیقید و شرط زن و مرد در تمام شئون اجتماعی!

کمونیسیت می پرسد؛

به استقبال ۸ مارس روز جهانی زن

گفتگو با پروین کابلی و شیو مرادی

کمونیسیت: جنبش برای آزادی زن در ایران بعد از خیزش ۱۴۰۱، مسئله زن به یکی از سوالهای اصلی جامعه ایران تبدیل شد. این موقعیت در روز زن امسال چه ویژگی خاصی به این جنبش میدهد؟ چه موانعی در راه پیشروی این جنبش قرار دارد؟

پروین کابلی: امسال روز زن مصادف است با شعیده بازی انتخاباتی رژیم اسلامی. قرار است یکبار دیگر با این دلچک بازی قانونیتی برای ادامه حیات پر از جنایت خود بدست بیاورند و مثنی دزد و فاسد به نام نمایندگان مردم از صندوق های رای سردر بیاورند. از سخنان سردمداران رژیم می توان پانیک را بر عدم شرکت مردم در این روز دید. مسئله این است که مردم رای خود را داده اند. هنوز اکوی فریادهای مرگ بر جمهوری اسلامی در فضای ایران بگوش میرسد. خون های ریخته جوانان در خیابانها خشک نشده است و روزی نیست خبر اعدام یا صدور حکم اعدام عزیز بگوشمان نرسد. روز زن امسال با این اوضاع در ایران روبرو است. هر کسی که ذره ای از اوضاع ایران مطلع باشد می داند که زنان رای خود را به نابودی رژیم، برچیدن قوانین آپارتاید جنسی و زن ستیزی داده اند. کوتاه کردن دست اسلام از زندگی شخصی و اجتماعی زن و مردم ایران یک خواست روشن است که هر بار مردم به خیابانها می ریزند بگوش می رسد. این رژیم هیچگونه حقانیت نه از روز اول و نه اکنون نداشته است. این رژیم نقطه مقابل خواست مردم برای یک زندگی انسانی است و باید سرنگون شود. امسال بار دیگر با برخورد فعال هر جا که امکان پذیر است در خیابانها و حتی در حوزه های انتخابات اجتماع کرد، صندوقها را شکست و شعار نه به آپارتاید جنسی را سرداد.

جمهوری اسلامی بعد از خیزش انقلابی ۱۴۰۱ یک ضربه ی مهلک خورده است. علیرغم سرکوب، زنان و اعدام میتوان تاثیرات این حرکت تاریخی را در همه جای ایران دید. امروز رفت و آمد زنان بی حجاب نه تنها در اماکن عمومی، بلکه در ادارات، حضور زنان زندانی بی حجاب در دادگاه و غیره می رود که به نرم زندگی در ایران تبدیل شود. مردم هنوز بر علیه جمهوری اسلامی و قوانین آپارتاید جنسی شمشیرها را از رو بسته اند. روز زن امسال مصادف با شو انتخاباتی رژیم می باشد و تمام تلاش رژیم این خواهد بود که در سایه چنین اوضاعی، انتخابات را برگزار کند تا جایی که برای جمع کردن مردم در مقابل صندوق رای و عکس گرفتن از آنها به گدایی افتاده است. این روز را میتوان هر جا که امکان دارد به روز اعتراض بر علیه سیستم زن ستیز اسلامی تبدیل نمود.

جمهوری اسلامی باشد. حتی یک اپسیلون تغییر در زندگی زنان نیاز به سرنگونی جمهوری اسلامی دارد. اما این مهم به این معنا نیست که جنبش آزادی زن در ایران و رهبران آن از موانع دیگری که در مقابل این جنبش قرار دارد غافل شوند. جنبش برابری برای زنان باید دوستان و هم زمان خود در این اوضاع بحرانی پیدا کند تا بتواند با نیروی بیشتری این بار پا به میدان بگذارد. گرایش ها و شخصیت های مختلف رانده شده از حکومت که تا دیروز از اصلاحات دم می زدند، میتوانند در شرایط نبود تشکل و حضور رهبری رادیکال و سوسیالیستی این جنبش را به بیراهه بکشند. صحبت از اصلاحات و تغییرات قانونی به بیراهه کشیدن جنبش برابری طلبی در ایران است. این رژیم نه اصلاح شدنی است و نه قابل تغییر. تنها با سرنگونی انقلابی این رژیم می توان راه را برای تغییر موقعیت زنان هموار نمود. بهمین لحاظ همسرنوشتی و همراهی ما با جنبش برابری طلب در کشورهایی چون افغانستان، عراق میتوانند به نیروی عظیمی در خاورمیانه تبدیل شود و بساط جهالت زن ستیزی را برچینند. این درگرو پیروزی یک آلترناتیو سوسیالیستی می باشد.

کمونیسیت: به پیشواز ۸ مارس روز جهانی زن می رویم. زنان در برآمد توده ای سال قبل نقش برجسته ای علیه جمهوری اسلامی ایفا کردند. در ۸ مارس امسال انتظار از فعالین زن در گرامی داشت این روز و در ادامه مبارزه زنان علیه جمهوری اسلامی چه باید باشد؟

شیو مرادی: یکی از مشخصه های مخرب جمهوری اسلامی اعمال خشونت سیستماتیک علیه زنان بوده و هست، اما جنبش عظیمی که در سال گذشته در ایران بوقوع پیوست که پرچمدار آن زنان و دختران جوان بودند، نشان داد که علیرغم تمامی تلاشهای بیوقفه جمهوری اسلامی "قاتل" برای سرکوب، اعمال خشونت آشکار و پنهان، زنان مبارز ایران همواره برخاستند و شعله ورتر از همیشه به مصاف رژیم دیکتاتور و زن ستیز جمهوری اسلامی میروند، چه بسا به قصد سوزاندن ریشه تمامی قوانین خرافه و ارتجاع مرد سالاری. این جنبش وسیع که یکی از مهمترین دستاوردهایش سوزاندن حجاب، سمبل بردگی زن بود، تاثیرات چنان گسترده ای در میان جامعه ایران داشته که امروز دیگر شاهد بدون حجاب ظاهر شدن زنان در مکانهای عمومی در جای جای کشور هستیم. بدین معنا که علیرغم خشونت های وحشیانه رژیم علیه زنان، زنان و شکنجه و کشتن آنها نه تنها در روند جنبش اخیر بلکه در طول چهل و چند سال عمر ننگینش نتوانسته آن کنترلی را که دلخواهش است بر روی زنان اعمال کند!

یک جنبش وسیع و مقاومت زنان علیه حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی همواره پس از به شکست کشاندن انقلاب ۵۷ در ایران وجود داشته است. در مقاطعی جنبش آزادیخواهی و

اینکه چه موانعی در مقابل پیشروی این جنبش قرار دارد طبعاً وجود توحش اسلامی بزرگترین مانع پیشروی این جنبش است و تمام تلاش جنبش برابری طلبانه در این دوره باید از بین بردن این مانع یعنی

ممکن باشد اما برابری بیقید و شرط در تمام شئون اجتماعی به سوسیالیسم گره خورده است. همین واقعیت جنبش آزادی زن را به یک نیروی مهم انقلاب علیه وضع موجود تبدیل میکند.

رهایی کامل زن از یوغ بردگی جنسی، از یوغ بردگی کار مزدی و کار شاق خانگی و تلاش برای حضور زنان در وسیعترین مشارکت و فعالیت اجتماعی، در گرو عبور از نظام نابرابر است. ضروری است که عدم حساسیت بخشی از مردان نسبت به حقوق و آزادی زن، به حساسیت و پرنسیپ بدل کرد، آنها را نسبت به ستمگشی زن بیش از پیش آگاه ساخت تا بتوان در صفی واحد برای آزادی و برابری و رفاه کل جامعه تلاش کرد.

جنبش برابری طلبی زنان در ایران مستلزم ایجاد خشم مردان نسبت به آپارتاید جنسی است. پیوندهای تنگاتنگ در میان فعالین و انقلابیون جنبش اخیر به پیشقراولی زنان، بوجود آوردن شبکه‌های بهم پیوسته در میان فعالین رادیکال و تلاش در جهت رسیدن به افقی سوسیالیستی تنها راه رهایی زنان از ارتجاع اسلامی، از دیکتاتوری و مالکین سرمایه، از رژیم زن ستیز و انسان ستیز است.

نیاز ۸ مارس امسال در تداوم مبارزه صد و اندی سال ۸ مارس ها، ایجاد توازن قوا و سازمانیافتگی هرچه بیشتر این جنبش بی بازگشت است.

کمونیسیت می پرسد؛

به استقبال ۸ مارس روز جهانی زن

گفتگو با پروین کابلی و شبو مرادی ...

برابری طلبی از جمله خیزش یکسال پیش این جنبش اعتراضی، سخنگوی بحق خود که زنان پیشرو باشند را پیدا کرده است. این جنبش، یک جنبش وسیع و توده‌ای است که دست و پا زدن و تقلای ارتجاعی جمهوری اسلامی برای سرکوب و بهره گرفتن از دستگاه‌های خسونت بیوقف‌اش برای مهار کردن آن است.

اما آنچه که در ۸ مارس امسال باید مورد توجه قرار گیرد و نکته کلیدی است، باید به بدنه این جنبش سر و سامان داد، به آن سمت سوی متحدانه و متشکل داد بطوریکه قادر بود این جنبش را هدایت و بسوی افق برابری کامل میان زن و مرد سوق داد. مطالبات ۸ مارس امسال باید روشن و بر سر یک اتحاد و تشکل آگاهانه باشد.

خواست برابری زن و مرد را کارگران و سوسیالیستها آورده اند و امروز این خواست به راس جنبش انقلابی رانده شده است. جنبش زنان مبارز و برابری طلب و جنبش طبقه کارگر پیشروان آزادیخواهی و برابری طلبی اند و این مهم باید توسط بخش پیشرو و آگاه کارگران و کمونیسیت ها برجسته شود. برابری حقوقی شاید در سرمایه داری

ستون اخبار کارگری و حرکتهای اعتراضی

تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

ادامه اعتراض و اعتصاب کارگران فولاد اهواز

از روز سه شنبه اول اسفند ماه ۱۴۰۲، کارگران همه بخشهای گروه ملی صنعتی فولاد ایران - اهواز، دست به اعتصاب زدند. این دور از اعتصاب در اعتراض به دستور مدیریت مینی بر مسدود کردن کارت ورود چهار نفر از کارگران و متعاقب آن چادر زدن و تحصن آنان در مقابل درب اصلی شرکت، و حمایت از آنها صورت گرفت. در همین روزهای اخیر تعداد دیگری از کارگران فولاد کارت ورودشان به شرکت مسدود شده است. مضافاً اینکه کارگران به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و حقه بازی در آن اعتراض دارند و همینطور خواهان اجرای همسان سازی حقوق ها بطور کامل و قراردادی شدن کارگران شفقی هستند. این تلاشهای مدیریت فولاد برای تعلیق و ممانعت از ورود به شرکت و نهایتاً اخراج طی سالها مرتباً تکرار شده و مرتباً شکست خورده است. کارگران فولاد پشت هم ایستاده اند.

تجمع اعتراضی کارگران ارکان ثالث شرکت ملی حفاری

شنبه ۲۸ بهمن کارگران ارکان ثالث شرکت ملی حفاری برای رفع تبعیض و دریافت مطالباتشان از جمله نفت کارت و بن کارت دست از کار کشیده و دست به تجمع اعتراضی زدند.

تجمع اعتراضی کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری وزارت نفت

شنبه ۲۸ بهمن ۱۴۰۲ کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری وزارت نفت از سراسر کشور در مقابل نهاد ریاست جمهوری در تهران تجمع اعتراضی برپا نمودند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه فولاد خزر گیلان

شنبه ۲۸ بهمن ۱۴۰۲ کارگران کارخانه فولاد خزر گیلان در اعتراض به تعطیلی آنمقابل درب ورودی کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند. کارفرمایان میخواهند با سیاست تعطیلی هزار کارگر را اخراج کنند.

تداوم اعتصاب کارگران شرکت لیدوم آذرستان رژون صنعت

از روز پنجشنبه ۲۶ ماه ۱۴۰۲، نیروهای شرکت لیدوم آذرستان رژون صنعت جاسک در اعتراض به عدم پرداخت معوقات حقوق و دستمزد خود از سوی شرکت کارفرما دست به اعتصاب جمعی زدند. به گفته یکی از کارگران این شرکت، بالغ بر ۵۰۰ نیروی شرکت به مدت سه ماه است که حقوق دریافت نکرده اند و مسئولین هم به رغم اعتراض و مشکلات زندگی کارگران اقدامی ندادند و با پیگیری و مطالبه کارگران پاسخ داده نشده و آنها به ناچار دست به اعتصاب زده و حاضر به کار کردن نیستند تا معوقات آنها پرداخت شود.

تجمع اعتراضی کارگران کک سازی طیس

کارگران کارخانه ککسازای طیس روز شنبه ۲۸ بهمن به محقق نشدن وعدهها برای افزایش حقوق اعتراض کردند. هفته گذشته نیز شماری از کارگران کارخانه ککسازای طیس از زیرمجموعه شرکت توسعه معادن و فلزات، به محقق نشدن وعدههای مدیران برای افزایش حقوق اعتراض کردند.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری ایلام

یکشنبه ۲۹ بهمن کارگران شهرداری ایلام در اعتراض به عدم دریافت چهارماه حقوق و بیمه شامقابل درب استانداری ایلام تجمع اعتراضی برپا نمودند.

اعتراض رانندگان شرکت واحد تبریز

چهارشنبه ۲ اسفند ۱۴۰۲ رانندگان اتوبوسهای شرکت واحد تبریز در اعتراض به حقوق و دستمزد پایین برای کلیه رانندگان دست به اعتراض زدند.

اعتراض کارگزاران شکلاتسازی تبریز

جمعی از کارگران یک شرکت شکلاتسازی تبریز نسبت به میزان ساعت طولانی کار روزانه و دریافتی ماهانه اندک خود تجمع اعتراضی برگزار کردند. نماینده کارگران معترض، وضعیت کارگران کارخانه را اینگونه شرح می دهد: "از شنبه تا پنجشنبه ۱۱ ساعت کار می کنیم، سه ساعت اضافه کار اجباریست و با این میزان کار، اگر جریمه نشویم، ماهی ۹ تا ۹ و نیم میلیون تومان حقوق می گیریم. فقط کسانی که خیلی به کار نیاز دارند می مانند، (حجم) کار زیاد است و شرایط سخت و حقوق ناچیز. خیلی ها می آیند و یک ماه نشده، می روند". اوایل این ماه، کارگران صنایع غذایی شیرین عسل و کمی بعدتر، کارگران بستنی اطمینان تبریز، مقابل کارخانه هایشان تجمع و به "ناچیز بودن حقوق و ناتوانی در تامین معیشت خانواده" اعتراض کردند.

تحصن و اعتراض ادامه دار پرستاران استان قم

شنبه ۲۸ بهمن پرستاران استان قم در اعتراض به تعرفه های پرستاری در بیمارستان بهشتی تحصن نمودند. در همین راستا پرستاران استان البرز و خوزستان نیز در مقابل استانداری استان های مربوطه تجمع نمودند.

اعتراض بازنشستگان صنایع فولاد خوزستان

روزیکشنبه ۲۹ بهمن ۱۴۰۲ بازنشستگان صنایع فولاد خوزستان در اعتراض به وضعیت نامناسب معیشتی و عدم رسیدگی به خواسته هایشان مقابل ساختمان صندوق بازنشستگی فولاد خوزستان در اهواز دست به تجمع زدند.

اعتراض بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز و شوش

روزیکشنبه ۲۹ بهمن ۱۴۰۲ بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز و شوش در اعتراض به وضعیت نامناسب معیشتی و عدم رسیدگی به خواسته هایشان مقابل سازمان تأمین اجتماعی شهرستان دست به تجمع زدند.

تجمع سراسری بازنشستگان مخابرات کشور

روز دوشنبه ۳۰ بهمن ۱۴۰۲ جمع هایی از بازنشستگان مخابرات در شهرستان های اهواز، اصفهان، اردبیل، سنندج، مریوان، قروه، اراک، تبریز، کرمانشاه، رشت، شیراز، ارومیه، تهران، همدان، بندرعباس،

ستون اخبار کارگری

و حرکتهای اعتراضی ...

شهروندان سراوانی با اعتراض از صدور قبض‌های میلیونی برای مشترکین مقابل ساختمان مدیریت برق سراوان تجمع کردند و خواستار پیگیری مسئولین به مشکلات ناشی از صدور قبض‌های میلیونی علیرغم مصرف معقول و به صرفه آنها شدند. بنابر گزارشهای منتشر شده: این شهروندان عنوان کرده اند هیچ شغل قابل توجهی در شهرستان وجود ندارد و شغل‌های موجود هم با خطرات جانی و مشکلات فراوان رو به رو است. بضاعت مردم هم به همین شکل خیلی کم هست و هرگز توانایی پرداخت قبض‌های میلیونی برق صادر شده اداره برق را ندارند. در چند ماه اخیر برای مشترکین اداره برق استان سیستان و بلوچستان قبض‌های با مبالغ میلیونی برای مشترکین تا سقف ۱۵ میلیون و برخی تا ۲۶ میلیون نیز صادر شده است.

ناهد خداجوبازداشت و به زندان اوین منتقل شد

روز چهارشنبه دوم اسفندماه ۱۴۰۲، ناهید خداجو توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به بند زنان زندان اوین منتقل شده است. ساعت ۱۲ و نیم ظهر روز چهارشنبه، تعداد زیادی از مأموران امنیتی با هجوم به منزل یکی از دوستان ناهید خداجو واقع در فردیس کرج، که ناهید آنجا حضور داشت یورش برده و بیش از دو ساعت منزل را مورد تفتیش قرار داده و سپس ناهید را با خود بردند. ناهید خداجو از فعالین کارگری که در روز جهانی کارگر سال ۹۸ مقابل مجلس بازداشت و سپس به پنج سال زندان محکوم شده بود، جهت اجرای حکم پنجساله بازداشت و زندانی شده است. ناهید خداجو هیچ جرمی مرتکب نشده است و به دلیل دفاع از کارگران به حکم سنگین زندان محکوم شده است.

زنجان، بروجرد و سایر شهرها در اعتراض به عدم رسیدگی به مطالباتشان از جمله اجرای کامل آئین‌نامه پرسنلی و استخدامی سال ۸۹ و رفع مشکلات بیمه درمانی، مطابق تجمعات هر هفته‌ی دوشنبه‌های اعتراضی، مجدداً مقابل شرکت مخابرات دست به تجمع زدند.

اعتراض مشترک بازنشستگان کشوری و تأمین اجتماعی اهواز روز سه‌شنبه اول اسفند ۱۴۰۲، جمع‌هایی از بازنشستگان تأمین اجتماعی، کشوری و فرهنگیان بازنشسته اهواز مجدداً و در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و عدم تحقق خواسته‌هایشان مقابل ساختمان استانداری خوزستان دست به تجمع زدند.

اعتراض خانواده‌های کوی غدیر کیانشهر

روز سه‌شنبه اول اسفند ۱۴۰۲، خانواده‌های ساکن کوی غدیر-کیانشهر اهواز در اعتراض به نبود و عدم اجرای وعده‌های مسئولین برای امکانات رفاهی اولیه زندگی مانند آب، برق، گاز و سیستم دفع فاضلاب شهرک مسکونی غدیر کیانشهر تجمع اعتراضی برگزار کردند.

اعتراض شهروندان سراوانی به قبض‌های میلیونی برق

لغو کامل قوانین اسلامی در همه شئون زندگی

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

حجاب هیثمایی کویلدیه‌تی زنانه!

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

مجمع عمومی ظرف ابراز وجود مستقیم و مستمر کارگران است!

مجمع عمومی را آگاهانه و بنا به هر نیازی برپا کنید!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

فراخوان مشترک

گومه له - سازمان کردستان حزب کمونیست ایران

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

بمناسبت فرا رسیدن روز جهانی زن

برآمد توده ای و انقلابی که در شهریور ۱۴۰۱ آغاز شد یکی از مهمترین تحولات سال های اخیر در ایران بود. تحولی انقلابی که در آن طنین برابری طلبی و آزادی خواهی زنان خارج از مرز های ایران و بخش مهمی از منطقه و جهان را هم در نوردید. زنانی که جنبش مداوم آنها طی ۴۵ سال گذشته زیر یوغ احکام و سنت های ارتجاعی و قوانین زن ستیز اسلامی راهی جز مقاومت و مبارزه برایشان باقی نمانده بود در اعتراضات علیه فقر و نابرابری و برای تغییر بنیادی شرایط زندگی همه آحاد جامعه نقش ایفا کردند. علیرغم سرکوب وحشیانه و قتل و کشتار بیرحمانه رژیم اسلامی، زنان از خواستهایشان پا پس نکشیدند.

زنان و دختران در شهریور ۱۴۰۱ با قامتی افراشته و با اعتماد به ایستادگی و قدرت خود حجاب این سمبل بیحقوقی و تحقیر زنان را به آتش کشیدند، امروز نه مصوبات مجلس و نه نیروی سرکوبگر حجاب بان و نه هیچ مزدور حکومتی توان رودرویی مستقیم با آنان را ندارد.

پشتوانه مبارزاتی و نقش درخشان زنان در ۴ دهه گذشته و بخصوص در خیزش انقلابی ۱۴۰۱ و ادامه آن با سرکوبگران در کوچه و خیابان و در جای جای مناطق و شهر های کوچک و بزرگ، جنبش زنان را به نقطه امیدی در پیشروی تحولات پیش روی جامعه ایران تبدیل کرده است.

کارنامه مقاومت و رویارویی زنان در کردستان علیه ارتجاع اسلامی، مردسالاری، تبعیض و فرهنگ پوسیده مملو از نمونه های درخشان در بیشتر شهر های کردستان است. در مبارزات خیابانی ۱۴۰۱، در مراسم یاد بود جانبختگان و دیگر اعتراضات حضور زنان مبارز و جسور بسیار برجسته بود.

امسال با تکیه به تمامی تجارب و دستاوردهای تاکنونی، زنان مبارز در کردستان می توانند ۸ مارس روز جهانی زن را به کابوس دیگری برای جمهوری اسلامی تبدیل کنند. جمهوری اسلامی در همه جا با مقاومت سرسختانه و اعتراض زنان روبرو است، این امر حتی در صفوف حاکمان ضد زن شکاف انداخته است.

در ۸ مارس امسال جا دارد در همه شهر های کردستان پرچم «نه» به حکومت زن ستیز، لغو کامل هر گونه ستم بر زنان، برچیدن آپارتاید جنسیتی در همه عرصه ها را در دست بگیریم و با قدرت و همبستگی علیه کلیت این حکومت زن ستیز بایستیم. در ۸ مارس اعلام کنیم زنان

دیگر تن به تحقیر و فرودستی نخواهند داد. علیه بنیادهای فرودستی زن تمام ازادیخواهان را علیه ارتجاع اسلامی فراخوانیم. جنبش زنان در کردستان از گورستان آچی تا نبرد زنان در سراسر کردستان نشان داده که از چنین توان و قدرتی برخوردار است.

امروز تنها ابزار رژیم برای تداوم حاکمیت و حفظ قدرت خود سرکوب و میلیتاریزه کردن جامعه است. در ۸ مارس برای خنثی کردن این سیاستها، متحد و یکپارچه یکبار دیگر قدرت مردم به پا خاسته را نشان دهیم. خواست الغای کلیه قوانین ضد زن و برچیده شدن آپارتاید جنسیتی شرط لازم برای رهایی از یوغ اسارت مذهب و بربریت دینی است، اما شرط اساسی برای تحقق آزادی همیشگی زن، درهم کوبیدن بنیادهای نظم نابرابر سرمایه داری است که به ستم بر مبنای جنسیت و انواع تبعیض و تقسیمات دیگر نیازمند است و آنرا باز تولید میکند.

ما مردم ازادیخواه کردستان را فرامیخوانیم تا در روز ۸ مارس امسال میترک برگزاری باشکوه روز جهانی زن باشند. الغای حجاب اسلامی و آپارتاید جنسیتی، آزادی کلیه زندانیان سیاسی با تاکید بر جنایات های غیر قابل بخشش حکومت و محاکمه جنایتکاران را بر پرچم دادخواهی زنان حک کنیم.

از تظاهرات و میتینگ تا جشن و شادی و سخنرانی و پخش گل و شیرینی و هر ابتکار دیگر، میتواند زینت بخش شهر و محله و خیابان شهرها و یاد آور ادامه راه جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم باشد.

پیروز باد جنبش آزادی زن

زنده باد حاکمیت شورایی در کردستان

زنده باد سوسیالیسم

۱ اسفند ۱۴۰۲

اعلامیه حزب حکمتیست بمناسبت روز جهانی زن

علیه فرودستی زن، علیه آپارتاید جنسی،

برای یک برابری سوسیالیستی!

زنان در ایران در قامت بلندی بپاخاسته‌اند. زنان شورشی خواهان اصلاح حکومت ضد زن نیستند، نفی آنند. زنان در ایران علیه بنیادهای فرودستی و آپارتاید جنسی و رژیم اسلامی حافظ آن قدامت کردند. نسل جدید، علیه ستم بر زن، بمثابه طوق حفات عمومی طغیان کرده است. به آتش کشیدن حجاب اسلامی بعنوان پرچم حکومت آپارتاید جنسی، خصوصیت زنانه و ضد اسلامی، رادیکالیسم و برابری طلبی، مهمترین نقاط قدرت خیزش انقلابی علیه مهمترین سنگر اسلام سیاسی در خاورمیانه است. هدف فوری این جنبش سرنگونی انقلابی تمامیت جمهوری اسلامی است. الغای کلیه قوانین ضد زن و نظم آپارتاید شرط لازم آزادی زن از طوق بربریت اسلام و تعصبات جاهلانه دینی است، اما شرط کافی آزادی زن درهم کوبیدن بنیادهای نظم نابرابر سرمایه‌داری است که به ستم برحسب جنسیت و انواع تبعیض و تقسیمات دیگر نیازمند است و آنرا بازتولید میکند.

از آخرین برآمد انقلابی یعنی از شهریور ۱۴۰۱ تاکنون، جمهوری اسلامی جنایت‌های بزرگی علیه زنان و مردان انقلابی و حتی کودکان مرتکب شده است و هنوز بر تداوم اعدام و ترور پای میفشارد. اما جامعه گردن خم نکرده و با روحیه انقلابی مبارزه‌اش را در قلمروهای کلان گسترش میدهد. حجاب اسلامی، این سمبل فرودستی زن دوفاکتو ورافتاده است. دستگاه فاسد دین بی‌آبروتر از هر زمانی است. پایه‌های ایدئولوژیکی حاکمیت فروریخته اند. فقر و فلاکت اقتصادی بیداد میکند و سیاست تنها به زور تفنگ و سرکوب روز را به شب میرساند. هیچ راهی از درون برای تغییر مطلقاً وجود ندارد. اعتراض بیوقفه زنان و موج رو به رشد اعتصابات کارگری از جمله نقش تعیین کننده‌ای در شکست و تعمیق بحران لاعلاج رژیم اسلامی داشته‌اند. بپاخاستن زنانه اینبار تماماً به ریشه‌اش برگشت و چکامه‌اش را از سنت ۸ مارس، از جنبش جهانی برای آزادی و برابری زن و مرد گرفت. این جنبشی است که با خیزش انقلابی‌اش علیه نظم ضد زن، جهانی را به سمپاتی واداشته است.

زنان و مردان انقلابی، کارگران و مردم زحمتکش!

در روز زن قدرت‌تان را نشان دهید. در روز زن با ابتکارات مختلف جامعه را مملو از احترام به آزادی و برابری زن و مرد کنید. در این مناسبت علیه سمبل‌های ضد زن آگاهانه واکنش نشان دهیم؛ حجاب اسلامی را آتش بزنیم، علیه هر قانون و موعظه ضد زن بایستیم. دیوارها و بزرگراه‌ها را با تصاویر عزیزان جانباخته مژین کنیم. اجتماعات بمناسبت روز جهانی زن برگزار کنیم. بر شعارهای محوری برابری زن و مرد، الغای حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی، آزادی کلیه زندانیان سیاسی تاکید کنیم. بر جنایت‌های غیرقابل بخشش حکومت و محاکمه و مجازات جنایتکاران پای بفشاریم. در این روز با زنان مبارز کشورهای منطقه و جهان بویژه زنان در افغانستان همبستگی و همسرنوشتی‌مان را اعلام کنیم. "مرگ بر طالبان چه در کابل چه تهران" شعار مشترک جنبش آزادی زن در دو کشور است. پیروزی در ایران سرآغاز تحولات زیور و کننده در خاورمیانه و انزوای تروریسم و سلطه صنعت دین اسلام خواهد بود. طالبان و دولتهای اسلامی در منطقه از امواج انقلابی آزادیخواهانه و آنتی اسلامیستی نخواهند جست.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست برای آزادی و برابری بدون قید و شرط زن و مرد در کلیه شئون اجتماعی مبارزه میکند و این مبنای نزدیکی و دوری ما با هر حرکت و جنبشی در باره مسئله زن و در خیزش انقلابی جاری است. سیاست حزب حکمتیست و جنبش آزادی زن در ایران، تقویت روندهای سکولار و برابری طلب و سوسیالیستی و حمایت از مبارزه انقلابی زنان و مردان برای رهائی از سلطه اسلام سیاسی است. ما برای یک برابری سوسیالیستی مبارزه می کنیم. این پرچم را همه جا برافرازید!

زنده باد ۸ مارس!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۲۶ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۵ فوریه ۲۰۲۴

لغو کامل و بیقید و شرط آپارتاید جنسی

8 MARS

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

ترجمہ نامہ فدراسیون کارگران حمل و نقل دریایی ہند در مخالفت با جنگ دولت فاشیست اسرائیل علیہ مردم غزہ و عدم بارگیری محمولہ های تسلیحاتی بہ مقصد اسرائیل!

جمال کمانگر

۱۸ فوریه ۲۰۲۴

فدراسیون کارگران حمل و نقل دریایی ہند کہ نماینده بیش از 3500 کارگر در 11 بندر اصلی این کشور است، تصمیم گرفته اند از بارگیری یا تخلیه محمولہ های تسلیحاتی بہ اسرائیل یا ہر کشور دیگری کہ می تواند تجهیزات نظامی و محمولہ های متحدانش را برای جنگ در فلسطین حمل کند، خودداری میکنند.

ما کارگران بندر، بخشی از اتحادیہ های کارگری، ہمیشہ در مقابل جنگ و کشتار مردم بیگناہ مانند زنان و کودکان ایستادہ ایم. حملہ اخیر اسرائیل بہ غزہ، ہزاران فلسطینی را در رنج و خسارات عظیم فرو بردہ است. زنان و کودکان در جنگ تکہ تکہ شدہ اند. والدین نمی توانند فرزندان کشتہ شدہ خود را در بمبارانہای ہمہ گیر اسرائیل شناسایی کنند.

در این مقطع اعضای اتحادیہ ما بہ طور جمعی تصمیم گرفته اند از جابجایی انواع محمولہ های تسلیحاتی خودداری کنند. بارگیری و تخلیہ این سلاح ہا بہ دولت اسرائیل کمک می کند تا بتواند افراد بی گناہ را بکشد.

ما کارگران فعال در بخش حمل و نقل بنادر و اسکله های مختلف ہند، از اعضای خود می خواہیم کہ دیگر با کشتی هایی کہ مواد نظامی بہ فلسطین/اسرائیل حمل می کنند، کار نکنند.

ما ہمچنین خواستار آتش بس فوری ہستیم. ما بہ عنوان اتحادیہ های کارگری مسئول، ہمبستگی خود را با کسانی کہ برای صلح مبارزہ می کنند، اعلام می کنیم. ما از کارگران جہان و مردم صلح طلب می خواہیم کہ در کنار خواست فلسطینی آزاد بایستند.

WATER TRANSPORT WORKERS FEDERATION OF INDIA

(Recognised by the Govt. of India, under the Ministry of Ports, Shipping and Waterways & affiliated with WFTU)

PRESIDENT

C.D. NANDAKUMAR
Mob. : +91 94477 63315
Indira Gandhi Road,
Willington Island, Kochi - 682 009
E-mail : cdnandakumar.20@gmail.com

GENERAL SECRETARY

T. NARENDRA RAO
Mob. : +91 98401 98604
56/30, 3rd Lane, North Beach Road,
Olive Battery, Chennai - 500 001.
E-mail : tr_1957@yahoo.co.in

Chennai
14.02.2024

TO WHOMSOEVER IT MAY CONCERN

The Water Transport Workers Federation of India representing more than 3500 workers at the 11 Major Ports in the Country has decided to refuse to load or unload weaponized cargoes from Israel or any other country which could handle military equipments and its allied cargo for war in Palestine.

We the Port workers, part of labour unions would always stand against the war and killing innocent people like women and children. The recent attack of Israel on Gaza plunging thousands of Palestinians into immense suffering and loss. Women and children have been blown to pieces in the war. Parents were unable to recognise their children killed in bombings which were exploding everywhere.

At this juncture our Union members have collectively decided to refuse handling all types of weaponized cargoes. Loading and unloading these weapons helps provide organizations with the ability to kill innocent people.

Therefore, We, the Indian Port & Dock Workers from various Major Ports active in the ground of Cargo handling sector, call on our members to no longer handle any ships which carry military material to Palestine/Israel.

We therefore also call for an immediate ceasefire. As the responsible trade unions, we declare our solidarity with those who campaign for peace. We call upon the workers of the world and peace-loving people to stand with the demand of free Palestine.

ت. نرندرا رAO

T. NARENDRA RAO
General Secretary

۲۰۲۴ فوریه

۱۴۰۲ پھمن

حزب کمونیسٹ کارگری ایران - حکمتیست
Worker Communist Party of Iran
-Hekmatist

مردم رأی شان را دادہ اند:

سرنگونی
انقلابی تمامیت
نظام اسلامی
سرمایمداران!

۱۴ فوریه ۲۰۲۴

#فلسطین #غزہ

منصور حکمت را بخوانید و بہ
دیگران معرفی کنید!

<http://hekmat.public-archive.net>

www.hekmat.com

فوریه ۲۰۲۴

پهمن ۱۴۰۲

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker Communist Party of Iran

-Hekmatist

فراخوان کارگران به جامعه در باره "انتخابات"

ما دیگر رأی نمی‌دهیم!

کارگران در صف اول با صدای بلند اعلام کرده‌اند؛ "ما دیگر رأی نمی‌دهیم!" کارگران جهت عمومی جامعه را اعلام کرده‌اند. با عدم شرکت وسیع و قاطع در سیرک جنایتکاران، رویارویی فعال با مبلغان آن و شکست دادن پروژه رژیم، راه سرنگونی را هموار می‌کنیم!

کارگری) می‌رسد، کارزارهای رسانه‌ای مهمی به راه انداخته و مدعی شده که یازده نوع کالای اساسی خوراکی (شکر، روغن، حبوبات، لبنیات، گوشت و مرغ و...) را پوشش می‌دهد.

اما همزمان این اقدام با حضور مردم نیازمند به فروشگاه‌های زنجیره‌ای، مانند سال‌های دوره جنگ صفوف زیادی برای دریافت کالا و از جمله گوشت‌های سفید - قرمز تشکیل شده که ضد کرامت انسانی فرد به فرد جامعه است.

درحالی که تورم به عنوان مالیات دولت از جیب طبقه کارگر و حتی کارمندان حقوق بگیر به بیش از ۴۰ درصد رسیده، اقداماتی نمایشی و بی تاثیر از این دست، بیش از هرچیز، یک خیمه شب بازی انتخاباتی برای رای گرفتن از مردم است.

ارزش یارانه حذف شده از سبد غذایی مردم چنان بوده که دولت با دوبرابر کردن یارانه و کوپن‌های پرداختی خود نیز هنوز نتوانسته جبران آن را در سفره جامعه انجام دهد. چنین سیاست‌هایی البته گویای آماده سازی ذهنی توده‌های زحمتکش و کارگر و بازنشستگان برای شوک به قیمت‌های مهم مثل سوخت، بنزین، نان و... است تا هر لحظه با چند برابری قیمت‌ها، با دادن تحقیرآمیز مبلغی بسیار اندک، بدهی خود به جامعه را صاف شده جلوه دهند.

مقامات رژیم قیمت کالایی مثل بنزین را سه برابر می‌کنند و نقش مهم تورمی این شوک در معیشت گروه‌های زحمتکش و کارگر را که چندبرابر بیشتر از سایر کالاهاست، کوچک جلوه می‌دهند و در آخر مزد کارگر را نصف نرخ تورم افزایش می‌دهند، اما نمی‌دانند با این نوع رفتارها هر بار تعداد روزهای باقی مانده حکمرانی خود را به دست خویش کمتر و کمتر می‌کنند.

در این میان، وظیفه تاریخی کمونیست‌ها باید شفاف کردن صحنه اقتصادی برای جامعه و افشای سناریوهای آتی و فعلی رژیم است. واضح است مردم به این دلیل با حذف سوبسید و یارانه هر کالایی مخالفاند، که می‌دانند به اندازه ارزش واقعی چیزی که از ایشان گرفته شده، دیگر هرگز مبلغی از سوی حکومت در قالب کالا برگ، کوپن، یارانه و... دریافت نخواهند کرد و به همین دلیل ما پشت ایستادگی و شناخت جامعه و این غریزه طبقاتی اکثریت کارگر جامعه، در برابر این سیاست‌های دست راستی خواهیم بود.

زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد آزادی، برابری، و حکومت کارگری!

۴ اسفند ۱۴۰۲

خیمه شب بازی کوپنی در آستانه خیمه شب بازی انتخاباتی

سمیرا دولتشاهی

شرایط سیاسی در ایران به سمتی حرکت کرده است که گویی دیگر چندان رژیم مانند گذشته برای جذب جامعه به پای صندوق‌های انتخاباتی خود نیز تلاشی نمی‌کند. گفتارهای حاکمیت رفته رفته به سمتی حرکت کرده که گویی با ابزارهای تبلیغاتی پس از هرچه بیشتر عیان شدن چهره حکومت، کارایی خود را در اقناع جامعه از دست دادند.

نه ادعاهای سیستم درباره امنیت و نه ادعاهای مشروعیت سیاسی آن دیگر برای توده‌های متکثر مردم قابل پذیرش نیست و در چنین شرایطی دیگر تنها با ابزار تهدید (وابسته کردن امتیازات حکومتی مثل اشتغال در مراکز دولتی و امثال آن) و تطمیع (توزیع اندکی از ثروت کشور میان دارودسته‌های وفادار) می‌توان عده قلبی را پای صندوق انتخابات در دهه اول اسفند کشاند.

در این میان همزمان با ۲۲ بهمن و در آستانه انتخابات، جمهوری اسلامی این بار روی افزایش تحقیرآمیز و ناچیز مبلغ کوپن خرید کالا برگ الکترونیکی (افزایشی حدود ۱۰۰ هزار تومان!) مانور تبلیغاتی می‌دهد.

دولتی که با حذف دلار دولتی برای پشتوانه واردات بسیاری از کالاهای اساسی حمایت خود را از جامعه حذف کرده بود، این بار با مبلغی کمتر از ۱۰ دلار در ماه (۵۲۰ هزار تومان) برای هر فرد در هر خانوار، با ادعاهای تبلیغاتی گسترده‌ای کلید زده و مدعی حرکت به سوی (رفع فقر مطلق) شده است.

در شرایطی که محاسبات "گروه‌های کارگری" نزدیک به خود رژیم در شوراهای اسلامی کار، خط فقر در شهرهای بزرگ را مبلغی حدود ۲۳ میلیون تومان نشان می‌دهد، میلیون‌ها خانواده ایرانی این روزها با حقوق و مزد زیر ۱۰ میلیون تومان دست و پنجه نرم می‌کنند.

دولت در چارچوب یارانه‌ای که ماهانه برای یک خانواده ۴ نفره به زحمت به دو میلیون تومان (هزینه حداقلی دو روز زندگی یک خانواده

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه ها و محلات شوراها را برپا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

راههای ارتباط با حزب حکمتیست

برای ارسال خبر، فیلم و گزارش و تماس با حزب حکمتیست از طریق واتساپ و تلگرام و تماس مستقیم با این شمارهها تماس بگیرید.

صالح سرداری ۰۰۴۹۱۷۶۶۳۴۶۱۹۴۲
پروین کابلی ۰۰۴۶۷۰۷۷۴۴۰۲۰
رحمان حسین زاده ۰۰۴۶۷۳۹۲۲۵۹۶۹
ملکه عزتی ۰۰۴۷۴۱۲۶۰۴۹۷

www.hekmatist.org

حزب حکمتیست ایران - حکمت

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

ستون آخر،

"انتخابات":

متحدانه برای یک شکست قاطع و محکم

سیاوش دانشور

انتخابات بلکه تناسب قوای بعد از انتخابات است. رژیمی که در انتخابات دو مجلس ارتجاع و دو رکن حاکمیتش با شکست فاحش روبرو شده است، حتی از منظر

قانون خودش مشروعیت فرمال حقوقی ندارد، از نگاه ناظران جهانی شکست خورده و نمیتوان آن را "نماینده مردم" تلقی کرد. این نتیجه بیان یک تناسب قوای واقعی است که زیر چتر سیاه اختناق اسلامی بدرستی دیده نمیشود اما واقعی ترین حقیقت آن جامعه است. فردای این شکست جمهوری اسلامی رژیمی ضعیف تر و منفورتر و متشننت تر است و جنبش انقلابی برای سرنگونی بمراتب قدرتمندتر است. هدف همین است؛ ورق را به نفع خود و ادامه کار ناتمام برگردانیم.

فراخوان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست اینست در فرصت باقیمانده فعالانه علیه تبلیغات رژیم و مسخره بازی کاندیداهای مرتجع اش کار کنیم. هر کسی تردیدی دارد باید مجاب شود که رای دادن تأیید جنایت و فقر و تبعیض است. هر جا و همه جا بساط شان را روی سرشان خراب کنیم. فعالانه برای تحمیل یک شکست قاطع و خردکننده رژیم در "انتخابات" کار کنیم. برای برپائی جشن شکست مضحکه انتخابات رژیم اسلامی آماده شویم!

۲۲ فوریه ۲۰۲۴

تا روز نمایش انتخابات ده روز فرصت مانده است. عنتربازی مشتی اصلاح طلب عوامفریب نیز آبی برای معرکه خامنه ای گرم نکرد. اکثریت مردم صریحاً میگویند: "رای نمیدهیم!" نهادهای نظارتی حکومت از ارزیابی های بالای هفتاد درصد از واجدین رای که شرکت نمیکنند خبر میدهند. این آمار هنوز بهداشتی است و با واقعیت انزجار جامعه از این جنایتکاران تفاوت فاحش دارد. وضع بحدی خراب است که خود حکومتی ها هم دیگر جرات وراجی های معمول در مورد انتخابات را ندارند. این تصویر رژیمی گندیده است که تنها روی دوش سرنیزه و طناب دار سرپاست.

در اینکه رژیم اسلامی در این انتخابات بیش از پیش ورشکسته، بی اعتبار، فاقد مشروعیت و وصله ناجور به جامعه است، کمترین تردیدی نباید داشت. اما اشتباه محاسبه بزرگی خواهد بود اگر این پتانسیل اعتراضی و نخواستن مردم را آگاهانه به نفع خود استفاده نکنیم. صورت مسئله برای ما و اکثریت مردم "انتخابات" نیست. جامعه ای که میگوید "مرگ بر جمهوری اسلامی"، مسئله اش انتخابات ارگانهای آن نیست. صورت مسئله نه

آدرسهای تماس با حزب کمونیست

کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر اجرایی

همایون گدازگر

Homayon_1954@yahoo.de

دبیر کمیته مرکزی

ناصر مرادی

moradi.naser@gmail.com

دبیر کمیته سازمانده

رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته گردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

سعید آرمان

saeed_arman2002@yahoo.co.uk

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو

شورایی دنبال در اینترنت دنبال کنید و به کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:

<https://alternative-shorai.tv/>

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سردبیر: سعید یگانه

saidyegane@gmail.com

هیئت تحریریه: سیاوش دانشور، ملکه عزتی، پروین کابلی، همایون

گدازگر، ناصر مرادی

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

سردبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. کمونیست هفتگی تنها مقالاتی را منتشر میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مهلت دریافت مطلب برای انتشار تا عصر روز چهارشنبه و حداکثر تا ظهر روز پنجشنبه است.

هفتگی
کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

PARTOW TV

@hekmatisht

@patowtv

Hekmatist.org

Thepartow TV

@hekmatisht1917

@PartowTV

@hekmatisht pary

@PartowTV

حزب حکمتیست در صفحات اجتماعی

زنده باد سوسیالیسم!